

modifikationer med hensyn til udgangspunktet for tilpasningerne.

2. Aftaler med tredjelande (art. 179-182)

Art. 179 fastsætter, at Spanien principielt anvender bestemmelserne i præferenceaftalerne straks fra tiltrædelsen. Det vil dog være nødvendigt med enkelte af de pågældende tredjelande at forhandle en række konkrete overgangsforanstaltninger. Disse bestemmelser vil blive fastsat i tilfølsprotokoller til aftalerne med hver enkelt af disse tredjelande. Protokollerne skal forhandles i interimperioden, d.v.s. i perioden fra traktatens underskrivelse til dens ikrafttræden. I artiklen opregnes en række principper, der skal iagttages ved forhandlingerne med de pågældende tredjelande. Disse principper tilsigter dels at etablere en enhedsordning for Fællesskabets forhold til disse lande, dels at sikre ens rettigheder og forpligtelser for alle medlemslande i relation til disse lande.

Art. 180 regulerer det tilfælde, at der ikke i interimperioden er indgået de forudsete tilfølsprotokoller med de pågældende tredjelande. Dette vil i givet fald medføre, at medlemslandene ikke har ens rettigheder og forpligtelser i relation til de respektive tredjelande, og at Fællesskabet, som følge heraf, ikke vil være i stand til at anvende en enhedsordning for relationer til disse lande. Det præciseres i artiklen, at Spanien under alle omstændigheder fra tiltrædelsen indrømmer præferencelandene mestbegunstigelsesbehandling.

I art. 181 opregnes de lande med hvilke Fællesskabet har indgået aftaler, der omfattes af ovennævnte bestemmelser. Det fremgår bl.a. heraf, at aftalen af 8. december 1984 mellem Fællesskabet og staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (LO-MÉ III) falder ind under dette system i modsætning til den anden AVS/EØF-konvention fra 1979.

Det præciseres i art. 182, at Spanien fra tiltrædelsen skal udtræde af aftalen mellem Spanien og EFTA-landene.

3. Tekstiler (art. 183)

Endelig fastslås i art. 183, at Spanien fra tiltrædelsen anvender reglerne i det såkaldte »multifiber-arrangement« (MFA), som Fællesskabet har tiltrådt under GATT og de bilaterale aftaler, som Fællesskabet har indgået med en række tekstilproducerende lande inden for rammerne af dette arrangement. I interimperioden skal Fællesskabet indgå tilpasningsprotokoller med de berørte tredjelande for at indpasse Spanien i aftalerne, som bl.a. fastsætter årlige kvoter og vækstprocenter for særligt følsomme tekstilvarer, såvel for EF som helhed

som for de enkelte EF-lande. Såfremt tilpasningsprotokollerne ikke er afsluttet inden Spaniens tiltrædelse, skal Fællesskabet selv træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at undgå handelsforvridninger.

Portugal (art. 364-370)

Bestemmelserne er for Portugals vedkommende i det store hele identiske med bestemmelserne vedrørende Spanien.

Dog er der visse forskelle i bilagene over tilladte kvantitative restriktioner, som Portugal kan opretholde over for tredjelande. En anden forskel består i, at Portugal, i modsætning til Spanien, er medlem af EFTA, og derfor i henhold til art. 369 skal udtræde af denne sammenslutning ved EF-tiltrædelsen.

Kapitel 6

Finansielle bestemmelser

På grund af den dårlige økonomiske situation i ansøgerlandene, særligt i Portugal, har det ved udarbejdelsen af de finansielle bestemmelser været hensigten bl.a. gennem tilvejebringelsen af mulighed for fællesskabsblån og ved en tilbageføringsmekanisme for momsbidrag at sikre Portugal en vis kapitaltilførsel fra EF (jfr. protokol nr. 21) samt at stille Spanien tilnærmelsesvis neutral over for EF's budget.

Spanien (art. 184-188)

Art. 184 fastslår, at indbetalingen af de i Spanien opkrævede elementer af Fællesskabets egne indtægter, d.v.s. toldindtægter, landbrugsafgifter samt en andel af de spanske momsindtægter, principielt finder sted som for de øvrige medlemslande. Det præciseres, at Rådets afgørelse af 7. maj 1985, hvorved besluttedes en forhøjelse af momsprocenten ved indbetaling af egne indtægter i form af moms, skal finde anvendelse fra dennes ikrafttræden.

Art. 185 indebærer, at landbrugsimportafgifter, der opkræves af Spanien ved anvendelsen af den fælles landbrugspolitik og som ligeledes omfatter de indtægter hidrørende dels fra alle udligningsbeløb, der opkræves for indførsel, dels fra de faste elementer, der anvendes i samhandelen mellem Spanien og de øvrige medlemsstater og mellem Spanien og tredjelande fra tiltrædelsen skal opføres på Fællesskabernes budget. Som en undtagelse anføres, at dette for så vidt angår udligningsafgifter for frugt og grøntsager, som indføres i Spanien,